

Cor de Cambra & Josep Vila i Casañas —*Als quatre vents*

La Casa dels Cants

Diumenge, 26 de gener de 2025 – 12 h

Petit Palau

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Cor de Cambra del Palau de la Música

Catalana (Xavier Puig, director; Júlia Sesé,
preparadora)

Jordi Armengol, piano

Josep Vila i Casañas, director

Zoltán Kodály (1882-1967)

An ode for music (Oda a la música)

Béla Bartók (1881-1945)

Styry slovenské národné piesnié (Quatre cançons
populars eslovaques)

Zadala mamka

Na holi

Rada pila, rada jedla

Gajdujte, gajdence

Ángel Barja (1938-1987)

Poemas del mar (selecció)

Ancha primavera

Agua viajera

Ven, poeta, ven

Joan Massià (1890-1969)

“El gorg negre”, de *Notes d'estiu*

David Wikander (1884-1955)

Kung Liljekonvalje (El rei Lliri-de-la-Vall)

Veljo Tormis (1930-2017)

Sügismaastikud (Paisatges de tardor)

On hilissuvi

Üle taeva jooksevad

Kahvatu valgus

Valtusalt punased lehed

Tuul kõnnumaa kohal

Külm sügisöö

Kanarbik

Pausa tècnica de 5 minuts

Josep Vila i Casañas (1966)

Lau haizetara (Als quatre vents)

Rapsòdia per a piano i cor basada en melodies del folklore basc.

Tànit Bono, mezzosoprano; Aniol Botines, tenor; Albert Cabero, baríton

Aquest concert té una durada de 60 minuts, pausa inclosa.

La durada del concert és aproximada.

#coral #enfamília

Palau de la
Música Catalana

Palau Bach

Sonates i Partites per a violí

amb Sara Cubarsi

Variacions Goldberg

amb Fazil Say

Suites per a violoncel

Arnau Tomàs

Passió segons sant Mateu

amb RIAS Kammerchor Berlin, Akademie für Alte Musik
Berlin & Doyle

Passió segons sant Joan

amb Vox Luminis, Freiburger Barockorchester & Meunier

L'art de la fuga

amb Kenneth Weiss

Entrades, abonaments de cicle i abonaments
a la carta a partir de 4 concerts a la venda.

Poema

Batall

Han denegat la falla i el miracle,
i el dir batega com un calze ardent.
Res no detura l'àliga que ens guaita
ni el capitell que explica el bé i el mal.
Seguim el traç dels rostres més antics,
dels campanars romànics i les busques
que mouen les estrelles avials.
La nit, la por? O les obscures súpriques
de qui abandona el setge més roí?
Som ben menuts. I ens volten infinits.
La grandesa és un cor de veus minúscules.

Lluís Calvo

Del llibre *L'espai profund*.

Barcelona: Edicions Proa, 2020.

Comentari

Inspirats en el folklore i la tradició

Començar aquest concert cantant Zoltán Kodály és tota una declaració de principis. Kodály com cap altre compositor va entendre que el sentit de comunitat de l'ésser humà es pot satisfer de manera única mitjançant el cant compartit i que les antigues melodies eren una immensa font d'inspiració. El programa del concert té com a fil conductor una selecció d'obres inspirades en el folklore i la tradició, una força que sorgeix de les arrels més profundes de la mateixa terra en totes les cultures.

Zoltán Kodály i Béla Bartók es coneixien des del 1905 i no només es van fer amics, sinó que van fer un pacte per descobrir i recopilar repertori folklòric, desconegut i exòtic aleshores i molt inspirador musicalment. Kodály va escriure *An ode for music* el 1963 i la va presentar en un festival internacional de cors a la ciutat irlandesa de Cork. L'obra té la particularitat que pren el text de dues fonts diferents: la primera part, d'un poema de William Collins, i la segona, de William Shakespeare. Musicalment, les dues parts també es diferencien; després d'un inici homofònic, les veus entren imitant-se a la segona part. Bartók va escriure les *Quatre cançons eslovaques* el 1916 per encàrrec d'un director d'orquestra i cor hongarès que les va estrenar amb un dels seus cors a la Gran Sala de l'Acadèmia de Música de Budapest. La primera de les cançons és el lament d'una jove casada infeliçment amb un jove estranger; la segona és una pastoral; la tercera, una melodia de dansa amb al·lusions eròtiques, i la quarta i última, una melodia de dansa exubertant d'alegria.

Escrits per encàrrec del Festival de Santander, *Poemas del mar*, del compositor gallec Ángel Barja, s'inspiren en l'obra de l'escriptor de Comillas Jesús Cancio, conegut com el poeta del mar. L'obra és un cicle de set cançons i té com a protagonistes la soledat i el fred. Al concert se n'interpretarà una selecció de tres cançons: la tercera, la sisena i la setena. *El gorg negre* és la primera peça escrita per a piano per Joan Massià, un violinista prodigiós que bona part de la seva obra com a compositor va ser escrita per a piano. L'obra, del 1924, fa de frontissa entre la primera i la segona part del concert i és una petita peça que vol ser descriptiva, escrita en un llenguatge pròxim al romanticisme tardà.

Kung Liljekonvalje (El rei del Lliri-de-la-Vall) és una de les obres corals preferides a Suècia i té l'estatus de cançó popular. Està basada en un poema de Gustaf Fröding, un dels poetes més estimats del país, al qual va posar música poc després de la Segona Guerra Mundial el compositor, organista i mestre de cor de la catedral d'Estocolm David Wikander. L'obra és un conte de fades que narra com el rei del Lliri-de-la-Vall es lamenta de la mort de la seva estimada princesa enmig d'una natura de bellesa aclaparadora.

Popular compositor estonià i autor de nombroses obres corals que s'inspiren en la tradició folklòrica del seu país, Veljo Tormis va escriure el cicle de set cançons *Sügismaastikud* (Paisatges de tardor) el 1964. Obra deutora de Kodály, presenta una rica textura harmònica i coloristes efectes, com *glissandi*, *parlando* o fins i tot *staccato*. Les cançons descriuen imatges acolorides del camp d'Estònia en la seva transició des del final de l'estiu a la tardor.

El concert es clou amb l'estrena a Catalunya de *Lau haizetara* (Als quatre vents), obra de Josep Vila i Casañas escrita per commemorar el cinquantenari de Kantika Korala i inspirada en melodies tradicionals del folklore basc. Vila i Casañas cita una vintena de temes populars bascos, que apareixen tant en la part vocal com en l'acompanyament de piano. Tots aquests temes guien l'oient en un viatge que va del mar i les tempestes a les muntanyes i els dies assolellats, de l'enyorament de la persona estimada a la tornada a la terra natal i el recorregut pels paisatges de la infància, dels mals d'amor als jocs de seducció.

Lourdes Morgades, periodista especialitzada en música

Biografies

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

© Ricardo Rios

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. El Cor ha estat dirigit per Jordi Casas i Bayer, Josep Vila i Casañas i Simon Halsey. Actualment Xavier Puig n'és el director i Jordi Armengol el pianista.

Als seus components se'ls exigeix un alt nivell vocal i artístic, aspectes que aporten al grup un potencial que el converteix en un cor de gran qualitat. Ha estat dirigit per grans mestres, com René Jacobs, Marc Minkowski, Kent Nagano, Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Daniel Barenboim, Christophe Rousset, Vladimir Jurowski, Daniele Gatti, Simon Carrington, Fabio Biondi, Eric Whitacre i Harry Bicket; i ha col·laborat amb els cantants Philippe Jaroussky i Mark Padmore. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

A nivell internacional, cal destacar-ne el debut el 2017 als Proms de la BBC de Londres, la gira amb Jean-Christophe Spinosi i l'Ensemble Matheus el 2018, i el debut al Festival MÛPA de Budapest el 2022 amb un programa d'ensalades i madrigals del Renaixement català. De l'any 2022 cal destacar la *Passió segons sant Joan* de Bach, sota la direcció de Xavier Puig, i les estrenes de *Reconnaissance* de Kaija Saariaho i *Invocation to the earth* de Xavier Pagès Corella, sota la direcció de Simon Halsey. També cal destacar la interpretació d'obres dels compositors convidats del Palau de la Música Catalana Caroline Shaw i Ferran Cruixent (dirigit per Júlia Sesé, preparadora del Cor); el concert commemoratiu del centenari de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya que, amb l'objectiu de difondre la música coral a nivell professional per tot el país, es va presentar en gira per territori català en una quinzena de poblacions, i la nova col·laboració amb Franco Fagioli al podi de l'Orchestre de l'Opéra Royal de Versailles, amb *El Messies* de Händel, que va incloure dos concerts a l'auditori francès.

El 2023 va tenir lloc la segona col·laboració amb Europa Galante i Fabio Biondi, amb *Il ritorno d'Ulisse in patria* de Monteverdi; la interpretació de *The sacred evil* d'Eric Whitacre, al Palau i al Festival Vocal Saulus de Saragossa, dirigida pel mateix compositor; l'estrena de la producció pròpia *Un cant a la natura. Un crit a la terra*, i la nova col·laboració amb Les Musiciens du Louvre, sota la direcció de Marc Minkowski, amb *El ratpenat* de Strauss, al Teatro Real de Madrid i al Théâtre des Champs Élysées de París. Del 2024 destaquen la intervenció a *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi, amb The English Concert, sota la direcció de Harry Bicket, a Palau Òpera; l'estrena de la producció pròpia *Una Schubertiada*, i el debut a Los Angeles (EUA) en l'inici de la gira internacional de la producció integradora de l'òpera *Fidelio* de Beethoven de l'Orquestra Filharmònica de Los Angeles (LA Phil), dirigits pel seu titular, Gustavo Dudamel (Los Angeles, Barcelona, París i Londres, maig-juny del 2024).

D'aquesta temporada 2024-25 destaquen el concert d'homenatge a l'escriptor Joan Salvat-Papasseit, en el centenari de la seva mort (octubre del 2024); la interpretació del *Requiem* de Fauré, amb la Franz Schubert Filharmonia (novembre del 2024); la col·laboració amb el Balthasar Neumann Chor de Thomas Hengelbrock, amb un programa de romanticisme coral (març del 2025), i el concert al costat del violoncel·lista Nicolas Altstaedt, amb el seu *Stabat Mater*, per a cor mixt i violoncel, dirigit per Júlia Sesé, així com una estrena de Raquel García-Tomás (maig del 2025).

En aquest concert, el Cor de Cambra està format per:

Sopranos: Belèn Barnaus, Anna Campmany, Natàlia Casasús, Araceli Esquerra, Míriam Garriga, Brenda Sara, Júlia Sesé

Contralts: Tànit Bono*, Marta Cordoní, Assumpta Cumí, Blanca Martí, Maria Jurado, Magda Pujol

Tenors: Aniol Botines*, Josep Camós, Marc García, Joan Mas, Carles Prat, Marc Rendón

Baixos: Pablo Acosta, Albert Cabero*, Esteve Gascon, Daniel Morales, David Pastor, Jordi Sabata

*Solistes de *Lau haizetara*

Jordi Armengol, piano

Nascut a Prats de Lluçanès (Barcelona), inicià els seus estudis de piano amb Vicenç Prunés a l'Escolania de Montserrat, on també estudià violí i orgue sota el mestratge del pare Ireneu Segarra. Posteriorment continuà els estudis de piano amb Albert Attenelle i de música de cambra amb Jordi Mora a l'Escola de Música de Barcelona. El 1996 obtingué el premi d'honor al Conservatori Professional de Música de Tarragona. Posteriorment es traslladà a Friburg per estudiar amb Vitali Berzon. Destacà en els concursos nacionals de piano de Madrid, Vilafranca del Penedès, Berga i Carlet.

Ha actuat com a pianista acompanyant al festival Grec i al Maig Coral de Barcelona, als cicles Cambra Coral i Concerts de Tarda al Palau de la Música Catalana, així com a L'Auditori i al Liceu. També ha actuat a l'Auditori Josep Carreras de Vila-seca, Auditori Enric Granados de Lleida, així com a Manresa, Tarragona i altres ciutats del territori català. Ha participat en el XX Ciclo Música y Teatro al Real Monasterio de San Lorenzo de El Escorial, al XXI Cicle de Música Clàssica de Peníscola i al Cicle de Concerts dels Jardins de Can March a Mallorca. Fora del territori espanyol ha actuat a França, Estònia i Guatemala.

Ha ofert concerts amb els directors de cor Jordi Casas, Josep Vila, Mireia Barrera, Johan Duijck, Fernando Marina, Gorka Sierra, Daniel Mestre, Simon Halsey, Josep Vila i Jover, i Júlia Sesé. I ha col·laborat en els assaigs dels directors d'orquestra Salvador Brotons, Edmon Colomer, Antoni Ros Marbà, Manel Valdivieso, Josep Pons, Jesús López Cobos, Víctor Pablo, Sir Neville Marriner, Helmut Rilling, Daniel Barenboim i Jean-Christophe Spinosi, entre d'altres. Ha col·laborat com a pianista acompanyant a les classes de flauta de Magdalena Martínez i de cant amb M. Dayme, R. Smith, Dolors Aldea, Elena Copons i Ana Luisa Chova, entre d'altres, a Barcelona, Terrassa, Tortosa, així com al Curs Internacional de Dènia, Festival de Música de Tarragona i Curs Internacional d'Interpretació Històrica de la Música de la Fundació "la Caixa". Ha estat repertorista a les classes d'oboè i fagot a l'ESMUC i professor de piano i música de cambra a l'Escola de Música de Barcelona.

Com a compositor, ha publicat a l'editorial Boileau, i ha gravat un CD de l'obra coral i pianística del compositor Cristòfor Taltabull amb el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana.

Es dedica a la música de cambra amb diverses formacions i als recitals amb cantants, tot treballant habitualment amb les sopranos Elena Copons, Ulrike Haller i amb el baríton Josep-Ramon Olivé, amb els quals ha participat en nombrosos concerts en festivals i en cicles a L'Auditori i a la Pedrera, Schubertiada a Vilabertran, en el prestigiós cicle ECHO Rising Stars, cicle Música de Cambra Life Victoria, cicle de Música Catalana Joan Manén, així com al cicle Intèrprets Catalans al Petit Palau.

Actualment és el pianista del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana dirigit per Xavier Puig.

Josep Vila i Casañas, director

És un dels directors de cor més reconeguts de Catalunya i de l'Estat espanyol. La seva especialitat és el repertori coral *a cappella*, així com el repertori coral-orquestral de tots els temps.

Actualment és director titular del Coro de la Comunidad de Madrid i col·labora habitualment amb el Cor de la Ràdio de França. A partir de l'agost del 2025 assumirà la direcció titular del Cor de la Ràdio del Centre d'Alemanya (MDR), formació amb la qual col·labora des del 2022.

Ha estat director titular del Cor Lieder Càmera (1990-2006 i 2017-2022), Orfeó Català (1998-2016), Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (2011-2016) i Coro de Radiotelevisión Española (2007- 2010). Ha enregistrat per als segells Ficta, Columna Música, La Mà de Guido, Ars Harmonica, Anacrusi, TVC Disc i RTVE.

En la seva faceta de preparador de cor ha treballat al costat de les principals batutes del panorama internacional: Daniel Barenboim, Daniele Gatti, Simon Rattle, Charles Dutoit, Gustavo Dudamel, Daniel Oren, Cristian Macelaru, Mikko Frank, Marc Minkowski, Jean-Christophe Spinosi, Andreas Spering, René Jacobs, Lorin Maazel, Franz Welser-Möst, Helmuth Rilling i Frans Brüggen, entre d'altres.

També ha dirigit ocasionalment el Cor de la Ràdio de Suècia, Coro Nacional de España, Cor Mundial de Joves (2010 i 2019), Cor de l'Acadèmia Franz Liszt de Budapest, Coro Juvenil Nacional Simón Bolívar de Veneçuela, Orquesta de Radiotelevisión Española, Orquesta de la Comunidad de Madrid, Orquestra Barroca Catalana, Vespres d'Arnadí, Orquestra Camera Musicae, Orquestra Simfònica del Vallès, Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra i Sinfònica de Màlaga.

Com a compositor es dedica principalment a la música vocal-instrumental i és autor d'un ampli catàleg d'obres per a cor i per a cor i orquestra. Entre les seves obres més interpretades arreu del món destaquen *Sanctus-Benedictus* (1992), *Salve Regina* (2001) i *El Mirador* (2003). I altres obres més recents, com ara la *Missa Sagrada Família* (2019), que li valgué el Premi Clavé a la millor composició coral de l'any a Catalunya; el poema simfònic *De dalt del cingle* (2020), encàrrec del Cor Canta, basat en un text de Miquel Desclot; les *Vesperae Tarraconensis* (2022), estrenades a la catedral de Tarragona com a cloenda de les Festes de Santa Tecla, i el salm *Lauda Jerusalem* per a cor i orgue (2023), estrenada al Palau de la Música Catalana.

Des del 2005 és professor de direcció de cor a l'Escola Superior de Música de Catalunya. També imparteix regularment tallers, seminaris i *masterclasses* a diverses ciutats europees.

Textos

Zoltan Kodály (1882-1967)

An ode for music – Una oda a la música

Text de William Collins (1721-1759) i William Shakespeare (1564-1616)

O Music, sphere-descended
maid,
Friend of Pleasure, Wisdom's
aid!
Why, goddess, why, to us
denied,
Lay'st thou thy ancient lyre
aside?

Where is thy native simple
heart,
Devote to Virtue, Fancy, Art?
Arise, as in that elder time,
Warm, energetic, chaste,
sublime!
Thy wonders, in that godlike
age,
Fill thy recording Sister's
page;
'Tis said, and I believe the
tale,
Thy humblest reed could
more prevail,
Had more of strength, diviner
rage,
Than all which charms this
laggard age!

O! bid our vain endeavours
cease:
Revive the just designs of
Greece:
Return in all thy simple state!
Confirm the tales her sons
relate!

*O Música, donzella descendida
de les esferes,
amiga del Plaer, ajut de la
Saviesa!
Per què, deessa que ens ha estat
negada,
deixes de banda la teva antiga
lira?*

*On és el teu cor senzill i
originari,
consagrat a la Virtut, la
Fantasia, l'Art?
Alça't, com en aquell temps
antic,
càlida, enèrgica, casta i sublim!
Les teves meravelles, en aquella
edat divina,
omplen les pàgines de la teva
Germana cronista.
S'ha dit, i jo ho crec,
que el teu humil flautí
prevaldria encara més,
tenia més força, més fúria divina
que tot allò que encisa aquesta
època endarrerida!*

*O! Fes cessar els nostres vans
esforços:
reviu els justos designis de
Grècia:
torna en tota la teva senzillesa!
Confirma les històries que
narren els seus fills!*

Orpheus with his lute made
trees,
And the mountain tops that
freeze,
Bow themselves when he did
sing.

*Orfeu, amb el seu llaüt, feia que
els arbres
i els cims gelats de les
muntanyes
s'inclinessin quan ell cantava.*

Béla Bartók (1881-1945)

Styry slovenské národné piesnié – Quatre cançons
populars eslovaques

Zadala mamka, zadala dcéru

Zadala mamka, zadala dceru
Daleko od sebe,
Zakazala jej, prikazala jej :
- Nechod dcero kumne! –

Ja sa udelam ptačkom
jarabym,
poletim k mamičke.
A sadnem sitam na
zahradečku,
Na bielu laličke na bielu laliju.

Vyjde mamička: čotoza
ptačka,
čo tak smutne spieva?
Ej, hešu, ptačku jaraby,
Nelamaj laliju!

Tadaly stemňa za
chlapa zleho Do kraja
cudzieho;
Verumne jezle, mamička mila,
Sozlym mužom byti.

Naholi, naholi, natej širočine

La mare va enviar la filla

*La mare va enviar la filla
lluny de casa.
Li va manar, li va prohibir:
–Filla, no vinguis a veure'm!–*

*Em convertiré en un ocell,
volaré cap a la meva mare.
I esperaré en el seu jardí,
posada sobre el lliri blanc.*

*La mare sortirà: –Quin ocell, és
aquest
que canta tan tristament?
Fora, fora d'aquí ocell,
no em trenquis el lliri blanc!*

*Vós m'heu casada amb
un home d'una terra estranya.
Estic molt malament, estimada
mare,
perquè el meu marit és dolent.*

A la muntanya, sobre el fenc

Na holi, na holi,
natej širočine
Ved'som sa vyspala,
Ako na perine.

Už sme pohrabaly,
čo budeme robit'?
Svŕšku do doliny
Budeme savodit'

Rada pila rada jedla

Rada pila rada jedla Rada tan
covala,
Anisilen tu kytličku
Neobrancovala.
Nedala si štyri groše Akosom
jadala.
Žeby si ty tancovala, A ja žeby
stala.

Gajdujte, gajdence, Pojdeme k frajerce!

Gajdujte, gajdence,
Pojdeme k frajerce!
Ej gajdujte vesele,
Ej, že pojdeme smele!

Zagajduj gajdoše!
Ešte mam dva groše:
Ej, jedon gajdošovo,
A druhy krčmarovi.

To bola kozička,
čo predok vodila,
Ej, ale už nebude,
Ej nožky si zlomila.

*A la muntanya,
sobre el fenc
he dormit tan bé
com en un llit de plomes.*

*Ja hem segat.
Què farem ara?
Anirem caminant
de la muntanya a la vall.*

Li agradava beure i menjar

*Li agradava beure i menjar. Li
agradava ballar,
però no va posar res pel seu dot.
No ha donat ni quatre rals com
els he donat jo
però sempre va ballant mentre jo
m'estic parada.*

Toqueu, músics, anirem a veure la noia!

*Toqueu, músics,
anirem a veure la noia!
Toqueu alegrement,
per anar-hi ben animats!*

*Toca més, músic!
Encara tinc dos rals:
l'un serà per al músic
i l'altre per al taverner.*

*Ella era com una daina,
ens animava a tots,
però ja no ho farà més:
s'ha trencat les cames.*

Ángel Barja (1938-1987)

Poemas del mar (selecció)

Text de Jesús Cancio (1885-1961)

Ancha primavera

Ancha primavera de mi costa amada.
Son los aguaceros rocío de luz.
Y tiemblan cien soles en cada oleada,
como los luceros en el mar del sur.

¡Ancha primavera! Bajo el arco iris pasan las gaviotas
en imagen pura de marcha triunfal.
Y el mar bate palmas, con sus aguas rotas
sobre la llanura del pardo arenal.

Agua viajera

Agua viajera del río siempre con el mismo afán
de morir entre los brazos estremecidos del mar.
¿No sabes que en esa tumba no hay silencio ni paz,
que el mar es otro viajero que no descansa jamás?

Qué largas son las horas, qué largas y qué estériles
contandas tierra adentro, sin playas y sin meses.
Y yo sigo buscando mi costa inútilmente.

Ven, poeta, ven

Ven, poeta, ven,
ven conmigo a lontananza,
verás la luz y el nordeste
besando el mar a sus anchas.

Qué hermoso es ir de bolina
en una tarde muy clara,
llenando de milla en milla
de viento y de sal el alma.

Ven, poeta, ven.

Arriba, la blanca lona;
abajo el mar esmeralda,
y por la popa una estela,
encaje de fina plata.

Ven, poeta, ven,
ven conmigo a lontananza,
que hoy la nave de mis versos
es la recién desposada

con el viento, que la lleva
del brazo a la dulce playa,
donde el amor tiene un nido,
hecho de perlas y algas.

Ven, poeta, ven,
ven a bordo de mi lancha,
a llenar de sal y viento
las entrañas de tu alma.

¡Ven, poeta, ven!

David Wikander (1884-1955)

Kung Liljekonvalje – El rei del Lliri-de-la-Vall

Text de Gustaf Fröding (1860-1911)

Kung liljekonvalje av dungen
Kung liljekonvalje är vit som
snö
Nu sörjer unga kungen
Prinsessan liljekonvaljemö

*Rei Lliri-de-la-Vall del bosc,
el rei Lliri-de-la-Vall del bosc és
blanc com la neu,
ara plora el jove rei
per la princesa Lliri-de-la-Vall.*

Kung liljekonvalje han sänker
Sitt sorgsna huvud så tungt
och vekt
Och silverhjälmén blänker
I sommarskymningen blek

*Rei Lliri-de-la-Vall, abaixa
el cap trist, tan pesat i feble,
i el seu casc de plata brilla
en el pàl·lid crepuscle d'estiu.*

Kring bårens spindelvävar
Från rökalsekaren med
blomsterstoff
En virak sakta svävar
All skogen är full av doft

*Al voltant del fèretre de
teranyines,
de l'encenser amb aroma de flors
l'encens s'eleva suaument,
tot el bosc és ple de la seva
fragància.*

Från björkens gungande
krona
Från vindens vaggande gröna
hus
Små sorgevisor tona
All skogen är uppfylld av sus

*Des de la copa oscil·lant del
bedoll,
de la llar verda que bressola el
vent
sonen cançonetes de dol,
el bosc és ple dels seus
murmuris.*

Det susar ett bud genom
dälden
Om kungssorg bland viskande
blad
I skogens vida världen
Från liljekonvaljernas
huvudstad

*El murmuri és un missatge que
travessa el regne
amb el dol reial entre fulles
xiuxiuejants,
cap als vastos regnes del bosc
des de la capital dels Lliri-de-la-
Vall.*

Veljo Tormis (1930-2017)

Sügismaastikud – Paisatges de tardor

Text de Viivi Luik (1946)

On hilissuvi

Ja lõhnab angervaks
ja tulilill
ja ohakas.
On hilissuvi, on hilissuvi.
Ja pihlapuus
on marjakobar,
ja männikus
on kanarbik.
Ja seda suve
ei tule enam,
ei tule enam,
seda suve.

És el final de la tardor

*És finals d'estiu
la reina dels prats, fragant
i el botó d'or
i els plomalls del card.
És finals d'estiu, és finals
d'estiu.
I les baies maduren
a les branques del server,
i el bruc
a la pineda.
I aquest mateix estiu
mai més tornarà aquí,
mai més tornarà aquí,
aquest mateix estiu.*

Üle taeva jooksevad

***Sobre els cels els núvols
corren veloços***

Üle taeva jooksevad,
vihmajärgse hommiku
lillad pilved.
See on järvelt lõõtsuv tuul,
see on kartulivagude muld,
millest su käed külmetavad.

Kahvatu valgus

Kahvatu valgus
sügismaastike kohal.
Valgeid tutte
ohakad külvavad tuulde.
All ribadeks rebitud taeva
pikad ja porised teed.

Valtusalt punased lehed

Valusalt punased lehed teel,
poriseks sõtkutud teel.
Imetlen neid ma ja tallan
poriseks sõtkutud lehti teel.

Tuul kõnnumaa kohal

Tuul kõnnumaa kohal
koolnukollase
kõnnumaa kohal.
Teekäänul,
kõhinal naeris,
paar surnud puud.

Külm sügisöö

Külm sügisöö kuu,
nagu kummaline münt
läigatas merre.

*Sobre els cels els núvols corren
veloços,
núvols matinals, ara lavanda
després de la pluja.
És un vent que bufa del llac,
és la terra del camp baix de
patates,
que refreda les mans, refreda,
refreda.*

Llum pàl·lida

*Llum pàl·lida
sobre regions de tardor.
Borles blanquinoses,
plomalls de cards s'escampen
amb el vent.
Sota cels tan esquinçats i
estripats
els camins són llargs i enfangats.*

Dolorosament vermelles són les fulles

*Dolorosament vermelles són les
fulles del camí,
xafat i enfangat.
Meravellat, trepitjo amb temor
aquest camí xafat i enfangat.*

Vent sobre les terres ermes

*Vent sobre les terres ermes,
d'un groc cadavèric,
sobre les terres ermes.
El camí que es corba,
rialles sorolloses,
uns arbres sense vida.*

Nit freda de tardor

*Lluna de nit freda de tardor,
com una moneda rara que llueix
sobre el mar.*

Kanarbik

Kurb lilla kanarbik
meeletult lõõskab,
päikese vimane virgendus
silmsis,
Muidu kõik on kui ikka,
need samad on nurmed,
need samad on teed,
ainult nende peal põleb,
maailma surune leek.

Bruc

*Trista campaneta de bruc
resplendeix frenèticament,
capturant les darreres espurnes
del sol ponent.
I tota la resta és com sempre,
com sempre els prats,
com sempre les carreteres,
només que sobre ells crema,
crema el planeta.*

Josep Vila i Casañas (1966)

Lau haizetara – Als quatre vents

Maitia, nun zira? Nik ez zütut
ikusten, ez berririk jakiten,
nurat galdu zira? Hala
kanbiatu da zure deseina?
Hitz eman zenereitan, ez
behin, bai berritan, enia
zinela.

*-Estimada, on ets? No et veig,
no tinc notícies teves. On t'has
amagat? Has canviat de parer?
Em vas donar paraula, no una
vegada sinó moltes, que eres
meva.*

Euskalherrian Euskaraz nahi
degu hitz eta jolas, lan eta bizi
Euskaraz eta hortara goaz.

*A Euskal Herria, en eusquera
volem parlar i jugar, treballar i
viure en eusquera, i per això
venim.*

Triste bizi naiz eta hilko
banintz hobe, badaukat
bihotzian hainbat atseka.

*Com que vinc trist, millor seria
que em morís, ja que porto al cor
unes quantes desgràcies.*

Mendian gora haritza,
ahuntzak haitzean dabiltza.

*A dalt de tot dels turons, el
roure. Les cabres caminen per les
roques.*

Agur, Jaunak! Agur! Agur
t'erdi, hemen gire. Agur
Jaunak eta andreak!

*Salut, senyors! Salut! Moltes
salutacions; aquí ens tenen.
Salut senyors i senyores!*

Ixil Ixilik dago kaia barrenian
ontzi txuri polit bat uraren
gainian. Goizeko ordu bietan
esnatutzen gera arrantzaliak
beti joateko urrutira. Pasatzen
naizenian zure leihopetik
negarra irteten zait begi
bietatik. O, maitia, o, laztana,
neure poza t'atsegina zu gabe
nire bizitza mingots iluna da.

Elizatikan konbenturaino egin
digute galtzara. Azkeneko
eguna da eta, goazen guztiok
dantzara. Txin, txin, txilibitu
soinua, txin, txin, txilibitu
danbolin. Horrela bizi bagina
beti ondo ginake, Kattalin.
Kattalin nere maitia.

Aldapeko sagarraren
adarraren puntan puntaren
puntan txoria zegoen kantari.
Txiruliruli! Txirulirula! Nork
dantzatuko ote du soinutxo
hori?

Horra hor goiko hariztitxo
baten kukuak umiak egin
dozak aurten, kukuak egin,
amilotxak jan, hauxe bere
kukuaren zoritxarra zan.
Lalalaralalala... Amilotxari
kukuak dirautso: "Ez dauat
itxiko gaur hazur bat oso".
Ume jaleak erantzunentzat
dino: "Hire ardurarik ez
zaukat". Lalalaralalala...

Xexenak dira beltzbeltzak dira
harrapatzen bazaitu, jota
bertan hilko zaitu.
Lalalaralalalara... Donostiako
zezen suskoa izan zaitez
zorionekoa.

*En silenci dins del port s'està un
vaixell blanc preciós, sobre
l'aigua. Els pescadors ens
despertem sempre a les dues de
la matinada per anar-nos-en
lluny. Quan passo sota la teva
finestra em cau en llàgrimes dels
ulls. Oh, estimada! Oh, amada!
La meva felicitat i la meva
alegria. La meva vida sense tu
és fosca i amarga.*

*Des de l'església fins al convent
ens han fet una calçada; com que
és l'últim dia, anem tots a ballar.
Txin, txin, música de txistu,
txin, txin, txistu i tamborí. Si
visquíssim sempre així, bé
estariem, Katalin, Katalin,
amada meva.*

*A la punta de la branca del
pomer de la pujada, a la punta
de la punta, hi cantava un ocell.
Txiruliruli, txirulirulà, qui
ballarà aquesta melodia?*

*Es veu que en una petita
roureda d'allà dalt, el cucut ha
tingut cries enguany. Les ha
tingut el cucut i se les ha menjat
la mallerenga. Aquesta fou la
desgràcia del cucut. El cucut li
diu a la mallerenga: -Avui no et
deixaré un os sencer.- El
menjacries li respon: -No em
preocupes gens.-*

*Són els braus, són negres molt
negres. Si t'atrapa, si t'atrapa,
d'una tossada et mata. Brau de
foc de Donostia, que siguis
venturós.*

Erlea doa mendiz mendi,
harek han biltzen du lili.
Hartarik egiten du ezti. Eztiak
oro ez bardin ezti, munduko
neskatila gazteak ez dira
bardin xarmangarri.

Orhiko txoria Orhin bakean
da bizitzen, bere larre sasietan
ez da hura unhatzen. Han zen
sortu, han handitu, han arizen
maitatzen, han bere umeen
artean, gozoki du kantatzen.

Arranoak bortuetan gora
dabiltza hegaletan. Ni bere
beste orduz andereki
kanberetan. Orai(n) aldiz
ardura, ardurara, nigarra dizut
begietan.

Urusa harek bezala egiten
dakiena! Orhin sortu eta
Orhin gazte zaharten dena!
Aditzez baizen ez daki zer den
kanpoko ona, bainan aldiz
dastatzen du etxeko zoriona.

Ez dut ta nik pena handia,
entzulerik ukan gabia, juratu
dinat fedia.

Eztiak oro ez bardin ezti,
munduko neskatala gazteak ez
dira bardin xarmangarri.

*L'abella va de turó en turó, allà
recull les flors. Amb elles fa mel.
No totes les mels són igual de
dolces. Tampoc les noiets del
món són igualment
encantadores.*

*Locell de l'Orhi viu en pau a
l'Orhi. Entre les seves bardisses i
pastures no es cansa. Allà va
néixer, allà va créixer, allà
estima. Envoltat de les seves
cries, canta dolçament.*

*Alcen el vol les àligues als
turons. També jo abans a les
estances de les dames. Ara, en
canvi, sovint tinc llàgrimes als
ulls.*

*Feliç el que sap portar-se com
ell! El que neix a l'Ohri i a
l'Ohri viu de jove a vell! Només
coneix d'oïda com és allò bo de
fora, mentre assaboreix la
felicitat de casa.*

*No és la causa de la meua gran
pena el no tenir qui m'escolti. Et
vaig jurar fidelitat.*

*No totes les mels són igual de
dolces. Tampoc les noiets del
món son igualment
encantadores.*

Goizian goiz jeikirik, argia
gaberik, urera joan ninduzun,
pegarra harturik. Traleralala...
Jaun txapeldun gazte bat jin
zautan ondotik, eia nahi
nuenez urera lagunik.
Traleralala... Nik ez nuela
nahi urera lagunik, aita beha
zagola salako leihotik.
Traleralala...

*Em vaig llevar d'hora, de
matinada, sense llum encara i
me n'ani a la font amb el càntir.
Un jove amb boina se m'acostà;
que si volia companyia per anar
a la font. Que jo no volia
companyia per anar a la font,
que el pare em mirava per la
finestra de la sala.*

Maritxu, nora zoaz, eder
galant hori? Iturrira, Bartolo,
nahi badezu etorri. Iturrian
zer dago? Ardotxo txuria.
Biok edango degu nahi degun
guztia.

*–Maritxu, on vas, preciosa? –A
la font, Bartolo, si vols venir. –
Què hi ha a la font? –Vi blanc.
–En beurem tots dos tant com
vulguem.*

Ixil Ixilik dago kaia
barrenian...

En silenci dins del port s'està...

Erreberentzia Gorputz
egunean eliazan...

*Reverència el dia de Corpus,
entrant a l'església...*

Aldapeko sagarraren
adarraren puntan, puntaren
puntan,

*A la punta de la branca del
pomer de la pujada, a la punta
de la punta,*

Arranoak borduetan gora
dabiltza hegaletan.

alcen el vol les àligues als turons.

Sed liberanos a malo sit
nomen Domini.

*Deslliureu-nos del mal, en nom
del Senyor.*

Gaztegaztetatikan herritik
kanpora,

*Des de molt jove, fora del
poble...*

Ituringo arotza, Erramun
Joakin, San Kristobal urtu ta
joareak egin.

*Erramun Joakin, ferrer d'Ituren,
diuen [...] has fos Sant Cristòfor
i n'has fet esquellots.*

Agur, Jaunak!

Salut, senyors!

Axuri beltza ona dut, baina
hobeago da zuria, dantzan
ikasi nahi duen horrek nere
oinetara begira.

O, maitia, o, laztana, neure
poza t'atsegina zu gabe nire
bizitza...

Zabal bideak eta aireak gure
hizkuntzak har dezan arnas.

Elizatikan konbenturaino egin
digute galtzara. Azkeneko
eguna da eta, goazen guztiok
dantzara.

*El xaiet negre és bo, però és
millor el blanc. Qui vulgui
aprendre a ballar que em miri
els peus.*

*Oh, estimada! Oh, amada! La
meva felicitat i la meva alegria.
La meva vida sense tu...*

*Obriu els camins i els aires per
tal que la nostra llengua
respiri...*

*Des de l'església fins al convent
ens han fet una calçada; com que
és l'últim dia, anem tots a
ballar.*

Fes-te soci de l'Orfeó Català

Forma part d'un dels
símbols més genuïns
de la cultura catalana.

Suma't a una gran
família d'entusiastes del
cant coral.

Fes del Palau casa teva!

Uneix-t'hi ara

També et pot interessar...

Petit Palau Cambra

Dimecres, 26.02.25 – 19.30 h

Petit Palau

A ti, cançons per a Victoria de los Ángeles

Mercedes Gancedo, *soprano*

Ferran Bardolet, *violoncel*

Pedro Pardo, *piano*

Obres de Canteloube, Hahn, Halffter, Mompou, Pardo i Saint-Saëns.

Recull de poemes de Victoria de los Ángeles musicats per Pedro Pardo.

Preu: 15 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Mecenes col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Colonial – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – Mª Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimenó – Juan Manuel Soler Pujol – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – David Carrasco Chiva – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Pepita Izquierdo Giralt – Joan Oller i Cuartero – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Jordi Simó Sanahuja – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

